

Scris de adrian.severin pe 06 Mai 2019, 12:37

DNA face politica

In chiar Vinerea Mare a ingroparii Domnului Isus Hristos, DNA a dat un comunicat in care isi exprima opinia cu privire la recent adoptatele si in curs de promulgare cod penal si cod de procedura penala.

Comunicatul tine sa precizeze din start ca este emis la cererea mass media; adica in conformitate cu obligatia la transparenta de care este tinuta o institutie care, potrivit legii, dar si logicii stiintei dreptului, instrumenteaza proceduri in mod necesar nepublice. Din aceasta contradictie o entitate judiciara nascuta din capul politicii si actionand ca instrument politic pare in imposibilitate de a iesi.

Mai grav decat faptul ca prin DNA se face politica (la urma urmei totul este politic), este ca DNA s-a transformat in partid politic.

Dintr-o arma in sine, prin care factorul politic a inteles sa lupte impotriva coruptiei, DNA s-a transformat intr-o arma pentru sine, lupta impotriva coruptiei devenind alibiul unor actiuni menite sa acapareze putere si sa o foloseasca in scopuri ilegitime.

Cine anume din mass media a solicitat opinia DNA nu ni se spune, dar putem banui. Probabil ziaristi „independenti” dintre aceia care cu ani in urma, in calitate de consilieri ai ministrului justitiei Monica Macovei cotrobaiau prin arhiva SIPA spre a strange ilegal date compromitatoare la adresa magistratilor independenti.

Banuim si scopul acestui document scos pe piata cu precipitare de niste procurori care dupa aceea s-au dus probabil la biserica sa se sfinteasca cu prilejul sarbatorilor pascale.

El doreste sa ofere argumente Presedintelui Iohannis pentru ca, in numele unor valori doar de el stiute, sa mai faca o exceptie de la respectarea Constitutiei si sa refuze promulgarea legilor in cauza.

In acelasi timp urmareste sa furnizeze munitie criticilor externi ai Romaniei, si in special PPE (si prin el USR, Plus si PNL), in perspectiva alegerilor europene de peste mai putin de o luna si a perpetuarii starii de inferioritate a romanilor in UE.

Oricum ar fi, comunicatul este o evidenta incalcare a obligatiei la rezerva impusa magistratilor. Transparenta DNA presupune furnizarea de informatii in legatura cu cazurile pe care le investigheaza procurorii - si aceasta fara a aduce atingere demnitatii si prezumtiei de nevinovatie ale celor pusi sub urmarire, precum si caracterului nepublic al procedurii in faza anterioara sesizarii instantei judecatoresti – precum si cu aspectele de organizare interna.

DNA nu are nici obligatia nici dreptul nici capacitatea de a prezenta public opinii politice (adica opinii cu privire la politica penala a executivului sau legislativului) sau analize critice ale legislatiei. Daca autoritatea judecatoreasca are aptitudinea de a formula avize (consultative) cu caracter de sinteza referitoare la legislatie, aceasta se face exclusiv prin CSM, iar nu prin DNA.

Procurorii aplica legea si asta caz cu caz. Ei instrumenteaza cazuri iar nu fenomene. In consecinta, teoretic nici nu au cum sa se pronunte din perspectiva criminologica. Necum sa mai faca si politica penala.

Daca o masura legislativa este justificata sau nu, o apreciaza legiuitorul. Daca politica penala include reducerea termenelor de prescriptie sau dezincriminarea anumitor fapte, apreciaza legiuitorul, nu procurorul.

Comunicatul DNA reflecta conceptia stalinista potrivit careia oamenii se impart in vinovati prinsi si vinovati neprinsi inca. Asa cum spunea Lavrenti Beria, ultimul sef al KGB din timpul lui Stalin, daca cineva nu a fost inca gasit vinovat inseamna ca „nu ne-am ocupat suficient de acela”.

Ca prin scurtarea termenelor de prescriptie se inchid dosare in prezent aflate in lucru, este de la sine inteles.

Este unanim admis ca termene de prescriptie mai scurte inlatura mai repede incertitudinile legate de drepturile si obligatiile in disputa si astfel este sporita stabilitatea raporturilor sociale.

Asigurarea echilibrului intre nevoia pedepsirii faptelor ilegale si cea a stabilitatii socio-politice, ambele factori determinanti ai acelei valori ultraimportante care este siguranta sociala, cade in competenta factorului politic iar nu a procuraturii.

A sugera, inasa, ca prin accelerarea prescriptiei scapa de pedeapsa persoanele vinovate care beneficiaza de aceasta masura, este egal cu a considera ca toti cei banuiti sau acuzati de DNA sunt vinovati inainte ca ei sa fi fost judecati de o instanta judecatoreasca si sa se fi pronuntat o hotarare judecatoreasca definitiva pe baza unei convingeri mai presus de orice dubiu rezonabil. Ministrul Justitiei, sub autoritatea caruia functioneaza procurorii, ar trebui sa intervina pentru ca prin cursuri de instruire sau instructiuni profesionale sa curme o asemenea mentalitate. Daca procurorii DNA nu pot scapa de ea, DNA trebuie sa scape de ei.

Problema se pune in mod similar si in ceea ce priveste dezincriminarea, totala sau in anumite forme, a unor fapte. Daca fapta nu mai este infractiune, cel care a comis-o nu mai este infractor. Iar daca nu mai este infractor nu are de ce fi pedepsit, chiar daca DNA, sub inspiratie divina, crede ca asa s-ar cuveni.

Definirea unei fapte ca infractiune nu vine de la Dumnezeu, ci de la oameni.

Cel care trebuie sa stabileasca – in functie de gradul de periculozitate masurat, nu in principiu, ci intr-un context social concret – ce fapta atrage raspunderea penala este legiuitorul iar nu procurorul.

In acest sens trebuie repetat mereu, ceea ce pare-se la noi cu rea credinta se ignora, ca raspunderea nu este numai penala, ci si civila, administrativa etc. Prin urmare, a spune ca o fapta producatoare de prejudicii nu se mai sanctioneaza penal, nu inseamna ca prejudiciul subsecvent acestuia nu va fi acoperit pe calea raspunderii civile.

Comunicatul DNA deplange obligatia procurorilor de a actiona pe baza de indicii temeinice si probe, iar nu doar de „suspiciuni rezonabile”. Suntem avertizati ca astfel multi vor scapa. Din nou aceeasi meteahna: vor scapa infractorii „nedovediti” (sic!). Ce tragedie!

In acelasi timp este deplansa imprejurarea ca, de acum, delatorii se vor putea sustrage pedepsei cuvenite pentru propriile fapte numai daca denunta infractiunile altora intr-un anume interval de timp. Asta este chiar rau (sic!). Procurorii nu vor mai putea face politica tinand la frigider denunturile pentru cand „va fi nevoie” de ele si nu vor mai putea santaja cu ele, inclusiv pe alti magistrati. Ei nu vor mai putea abuza nici de martorii sub acoperire.

Inteleg ca astfel procurorilor DNA le va veni mai greu cu stransul probelor. Asta inseamna insa ca le va veni mai greu si cu incalcarea drepturilor omului. Or, intr-un stat de drept veritabil, drepturile omului intereseaza mai mult decat condamnările, iar achitarile celor nevinovati au prioritate absoluta fata de pedepsirea vinovatilor.

Comunicatul DNA arata ca, in ciuda dezvalurii abuzurilor savarsite sub egida acestei institutii si a cutremurelor care au zdruncinat-o, angajatii ei nu au invatat nimic si nu au uitat nimic din relele lor obiceiuri. Ei au ramas niste talibani ai anti-coruptiei.

O alta intrebare este in numele cui s-a emis comunicatul DNA in realitate? Aparent el angajeaza intreaga institutie. Fiind vorba, insa, de opinii iar nu de fapte, de judecati de oportunitate iar nu de informatii asupra activitatii, ar fi trebuit ca tezele date publicitatii sa fi fost dezbatute anterior intr-un cadru intern oficial, iar nu doar pe coridoare ori in cabinetele sefilor.

Chiar toti procurorii DNA gandesc astfel? Exista chiar o majoritate relevanta a acestora care doreste sa faca politica penala (politica in general) in loc sa faca justitie penala? Vreau sa cred ca nu este asa.

La aceste intrebari ar trebui sa ne raspunda Ministrul justitiei; adica, o repet, cel sub autoritatea caruia lucreaza procurorii. Si in functie de raspuns, tot acesta, impreuna cu CSM, trebuie sa dispuna masuri.

Cum permite Ministrul justitiei ca DNA sa puna in discutie publica politica Guvernului sau deciziile Parlamentului ca si cand ar fi un partid politic? Pentru ceva cu mult mai putin procurorul general al Germaniei a fost demis imediat. La fel s-a intamplat si cu procurorul general al SUA. A spus cineva ceva?

E drept, noi nu suntem nici Germania nici SUA. Dar, vorba doamnei Kovesi, noi suntem Romania si ar trebui, in fine, sa ne facem treaba.

ADRESA: <http://crct.ro/nuop>